

اخبار و گزارش های کارگری 6 اردیبهشت ماه 1404

- پیام تسلیت شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران بابت حادثه دلخراش بندر عباس
- اعتصاب سراسری کارگران کوره پزخانه های ساروقامیش بوکان
- تجمع اعتراضی کارگران اخراجی معدن و کارخانجات تیتانیوم کهنوج مقابل مجتمع
- اعتصاب کارگران جوشکار پروژه ای شرکت مهندسی پتروسازه بین الملل آرام (IPS) در شهر خمین در اعتراض به سطح دستمزد و شرایط سخت کاری
- تجمع اعتراضی خریداران فردا موتور نسبت به عدم تحویل خودرو و وعده های توخالی مقابل ساختمان شرکت
- بیانیه مشترک تشکلهای مستقل به مناسبت روز جهانی کارگر
- اول ماه مه روز تجلی همبستگی و هویت مستقل کارگران
- بازداشت دوباره هستی امیری اینبار بدلیل تأخیر در تودیع وثیقه
- نگرانی شدید نسبت به وضعیت معلم زندانی امان جلالی نژاد
- احضار سارا سیاهپور به بازپرسی مسجد سلیمان جهت شکایت و تفهیم اتهام
- جان باختن یک کارگر کارخانه پشم بافی عالی پوش روز ابهر بر اثر غرق شدن در حوضچه آب صنعتی

پیام تسلیت شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران بابت حادثه دلخراش بندر عباس

با نهایت تأسف و اندوه، حادثه دلخراش انفجار در بندر رجایی بندرعباس که به جان باختن و مصدومیت جمعی از کارگران شریف و زحمتکش انجامید، دل هر انسان آزاده ای را به درد آورد. کارگرانی که در سخت ترین شرایط، با دست های پینه بسته، چرخ های اقتصاد این سرزمین را به گردش در می آورند، اما همواره از ابتدایی ترین حقوق انسانی و ایمنی شغلی محروم بوده اند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز همدردی عمیق با خانواده های داغدار این عزیزان، بر این حقیقت تلخ تأکید می کند که محرومیت و بی توجهی به معیشت و امنیت قشر کارگر، نتیجه سال ها بی عدالتی و بی تدبیری است. دردمندانه یادآور می شویم که شأن و منزلت کارگران، همچون معلمان این سرزمین، نیازمند پاسداری، کرامت بخشی و توجه عملی از سوی مسئولان است، نه تنها در شعارها بلکه در عمل.

ما ضمن تسلیت به ملت شریف ایران و خانواده های داغدار، خواهان شفاف سازی علل این فاجعه، برخورد قاطع با مسئولان کوتاهی کننده و جبران خسارات وارده به بازماندگان هستیم. امید آن که خون

به ناحق ریخته شده این کارگران مظلوم، چراغی برای بیداری وجدان‌های خاموش و اصلاح ساختارهای معیوب گردد.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

ششم اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

***اعتصاب سراسری کارگران کوره‌پزخانه‌های ساروقامیش بوکان**

اعتصاب گسترده کارگران کوره‌پزخانه‌های منطقه ساروقامیش بوکان به دلیل عدم افزایش دستمزدها و شرایط سخت کاری همچنان ادامه دارد.

به گزارش روزشنبه 6 اردیبهشت کولبرنیوز، از تاریخ 19 فروردین 1404، کارگران 90 کارگاه آجری در منطقه ساروقامیش واقع در فاصله 10 تا 15 کیلومتری جاده میاندوآب – بوکان، به دلیل عدم افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم و شرایط سخت کاری، دست به اعتصاب سراسری زده‌اند. این اعتصاب گسترده و هماهنگ، شامل گروه‌های مختلفی از جمله قالبداران، چرخکشان و کارگران بخش پخت آجر است.

کارگران معترض خواستار افزایش 30 درصدی دستمزد و بهبود شرایط کار و زندگی خود هستند. اعتراضات آنها واکنشی به استثمار سیستماتیک، کمبود امکانات رفاهی و ایمنی و دستمزدهای پایین در برابر تورم فزاینده است.

در تاریخ 30 فروردین‌ماه، هیئتی از اداره کار به منطقه مراجعه کرد و پیشنهادهایی برای پایان دادن به اعتصاب ارائه داد. اما این پیشنهادهای از سوی کارگران رد شد. در نهایت، از میان 90 کارگاه فعال، تنها سه کارگاه با پذیرش خواسته‌های کارگران به بازگشت به کار اقدام کردند.

پس از مذاکرات و در نتیجه فشارهای کارفرما و دولت و همچنین دشواری‌های اقتصادی کارگران بخشی از آنان، به ویژه چرخکشان، اعلام کردند که از تاریخ 6 اردیبهشت به کار بازمی‌گردند. بر اساس توافق جدید، نرخ دستمزد برای چرخکشان به ازای هر هزار خشت به ترتیب 171000 و 205000 تومان تعیین شده است و در نتیجه درآمد هفتگی چرخکشان به طور متوسط حدود 11 میلیون تومان برسد.

با این حال، کارگران قرمزدار همچنان در اعتصاب به سر می‌برند. نرخ پیشنهادی برای این دسته از کارگران 175000 تومان برای هر هزار خشت است که شامل 15000 تومان دستمزد پایه و 25000 تومان تحت عنوان “پول چای” از رانندگان است. اگرچه کارفرمایان و نهادهای دولتی با این نرخ موافقت کرده‌اند، کارگران قالبدار هنوز با بازگشت به کار موافقت نکرده‌اند.

به گفته برخی از این کارگران، در صورت ادامه این وضعیت شرایط دشوار معیشتی و فشارهای اقتصادی ممکن است کارگران قالبدار را نیز به بازگشت به کار وادار کند، اما در حال حاضر اعتصاب در این بخش همچنان ادامه دارد.

***تجمع اعتراضی کارگران اخراجی معدن و کارخانجات تیتانیوم کهنوج مقابل مجتمع**

روز شنبه 6 اردیبهشت، کارگران اخراجی معدن و کارخانجات تیتانیوم کهنوج واقع در استان کرمان دست به تجمع مقابل مجتمع زدند و خواهان بازگشت بکار شدند.

یکی از کارگران حاضر در تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت: بعد از گذشت چندین ماه پیگیری برای بازگشت به کار، علیرغم دادن وعده از سوی مسئولان، هنوز مشکلاتمان مرتفع نشده است.

او گفت: ما حدوداً 70 کارگر بومی منطقه هستیم که حدوداً 60 نفرمان از شش ماه پیش به مرور با خاتمه‌ی زمان قرارداد کاری بیکار شده‌ایم؛ در عین حال هفتم فروردین ماه بعد از تعطیلات نوروزی حدود 10 کارگر دیگر نیز به جمع بیکاران منطقه اضافه شدند.

او با بیان اینکه ما به دنبال بازگشت به کار هستیم، اضافه کرد: همه کارگران از بومیان منطقه و شهرستان کهنوج هستند و سابقه کار چندین ساله دارند. اکثریت این کارگران برای تامین معاش خانواده‌های خود با مشکل روبرو هستند و درخواست ما از مدیریت این مجموعه و مسئولان شهرستان بازگشت به کار است.

در همین رابطه: ادامه اعتراضات کارگران معدن تیتانیوم کهنوج نسبت به نداشتن امنیت شغلی و معیشتی و سکوت مصلحتی مسئولان با اعتصاب در پی اخراج 10 کارگر

روز پنجشنبه 7 فروردین، خبر ادامه اعتراضات کارگران معدن تیتانیوم کهنوج نسبت به نداشتن امنیت شغلی و معیشتی و سکوت مصلحتی مسئولان شهرستان کهنوج در جنوب استان کرمان با اعتصاب در پی اخراج 10 کارگر، رسانه ای شد.

به گزارش یک پایگاه خبری محلی، طی 6 ماه گذشته شرکت تیتانیوم کهنوج قریب 60 کارگر را با توجیح اینکه قرارداد آنها تمام شده و نیازی به آنها نیست، اخراج کرده است.

بنا بهمین گزارش، سکوت مسئولین کهنوج پیرامون اخراج کارگران بومی در شرکت معدنی تیتانیوم جای سوال دارد، کما اینکه میشه این سکوت را ناشی از جذب و استخدام نورچشمی ها و آقازده ها در این شرکت معدنی دانست.

***اعتصاب کارگران جوشکار پروژه ای شرکت مهندسی پتروسازه بین الملل آرام (IPS) در شهرخمین دراعتراض به سطح دستمزد وشرایط سخت کاری**

روزشنبه 6 اردیبهشت، حدود 40 کارگر جوشکار پروژه ای شرکت مهندسی پتروسازه بین الملل آرام (IPS) در شهرخمین، استان مرکزی برای اعتراض به سطح دستمزد وشرایط سخت کاری منجمله 22 روزکار 8 روز مرخصی دست از کارکشیدند وخواهان افزایش دستمزد و 20 روز کار و 10 روز مرخصی شدند.

***تجمع اعتراضی خریداران فردا موتورنسبت به عدم تحویل خودرو و وعده های توخالی مقابل ساختمان شرکت**

فیلم منتشره در شبکه های اجتماعی، از تجمع اعتراضی روز شنبه 6 اردیبهشت، خریداران فردا موتورنسبت به عدم تحویل خودرو و وعده های توخالی مقابل ساختمان شرکت خبر می دهد.

***بیانیه مشترک تشکل های مستقل به مناسبت روز جهانی کارگر**

اول ماه مه روز تجلی همبستگی و هویت مستقل کارگران

روز جهانی کارگر روز نماد همبستگی و بر افراشتن پرچم مبارزه مستقل طبقه کارگر علیه نظام سرمایه داری است. از آن زمان که کسب سود بر اساس استثمار کارگر و تبدیل نیروی کار به کالا در بازار، مبنای زندگی اجتماعی قرار گرفت، نظام سرمایه داری بر سرنوشت جامعه مسلط شد. نظام سرمایه داری برای تحمیل سلطه بر اکثریت جامعه و حفظ شرایط نابرابر و لرزان مناسبات استثمار و تداوم و تشدید بهره کشی از طبقه کارگر، حاصل کار کارگران را در تصاحب کامل و تملک خویش قرار داد، و دستگاه نظامی، اداری و قضائی و نهادهای فرهنگی کشور که ضامان دولت های سرمایه داری هستند را به زیان کار و در خدمت سرمایه در آورد و آنها را تقویت نمود. از اینرو جامعه را هرچه بیشتر و آشکارتر به دو قطب متضاد تبدیل کرد: یک قطب که متشکل از اقلیت صاحب سرمایه و وسایل تولید است و قطب دیگر که چیزی ندارد و برای زنده ماندن مجبور به فروش نیروی کار به صاحبان سرمایه است.

گرایش نظام سرمایه داری که مبتنی بر بردگی مزدی مولدان فاقد وسایل تولید است، افزایش استثمار و بنابراین طولانی کردن هرچه بیشتر زمان کار روزانه این مولدان یعنی کارگران است. بر این اساس، سرمایه داران در سده های هیجدهم، نوزدهم میلادی و حتی بخشی از سده بیستم تا ۱۶ ساعت کار در روز در ازای لقمه ای نان برای رفع گرسنگی به کارگران تحمیل می کردند. روشن بود که کارگران چاره ای جز مبارزه با این ستم و استثمار به منظور رهایی از وضعیتی که نظام سرمایه داری بر آنان تحمیل می کند، ندارند. کارگران از شرایط زندگی خود دریافتند که هرچه بر ارزش آفرینی نیروی کارشان افزوده می شود، میزان بهره کشی از آنان توسط سرمایه داران بیشتر می گردد و جسم و جانیشان به شکل کامل تری به خدمت تولیدی در می آید که متعلق به آنان نیست و هر روز و هر ساعت ثروتی ایجاد می کنند که محصولی جز فقر برای کارگران ندارد.

مبارزه برای کاهش ساعات کار روزانه یکی از عرصه های بزرگ و همیشگی نبرد کارگران با سرمایه داران و دولت سرمایه داری بوده و هست. اول ماه مه سال ۱۸۸۶ یعنی ۱۳۹ سال پیش، کارگران شیکاگو نخستین کسانی بودند که متحدانه و به صورت متشکل علیه این مناسبات غیر انسانی و استثمار گرانه به پا خاستند و مبارزه ای بزرگ برای کاهش ساعات کار روزانه کارگران و برقراری ۸ ساعت کار در روز را سازمان دادند. کارگران معترض آمریکا در آن زمان بدون واهمه از برج و باروی سرمایه داری و پلیس مسلح و دستگاه قضائی آن، جسورانه مبارزه کردند. این حماسه سازی به رغم کشتار و سرکوب شدید، روند جدیدی در مبارزه طبقاتی میان کارگران و سرمایه داری را آغاز کرد که پژواک بانگ رسا و پیام آن نه تنها در آمریکا بلکه بسرعت در سراسر جهان طنین انداز شد. از آن پس، اول ماه مه هر سال روز جهانی کارگر، روز همبستگی و مبارزه طبقاتی کارگران نام گرفت و به همین مناسبت بر تارک تاریخ می درخشد.

دستآورد این مبارزه برای کارگران فراموش نشدنی و بسیار درس آموز است. اول ماه مه الهام بخش و راهگشا برای کارگران همه کشور ها و مبارزات آنهاست که با آگاهی، انسجام و رزمندگی علیه نظام سرمایه داری و تعیین تکلیف با حاکمیت سرمایه داری در کشور های خود، گام برمی دارند.

مبارزات طبقه کارگر برای رهایی خود و تمام بشریت از استثمار و ستم سرمایه داری اکنون بیش از پیش حقانیت خود را نشان می دهد. اکنون نظام سرمایه داری، بویژه کشورهای امپریالیستی که به اصطلاح نماد موفقیت این نظام هستند به رغم چهره پردازی های بزک شده و به ظاهر مدرن، توحشی آشکار را در پشت این نقاب دروغین دموکراتیک نشان می دهند. جلوه هایی از این توحش را ما در راه اندازی جنگ های منطقه ای، حمایت از نیروهای فاسد، نژاد پرست، فاشیست و ارتجاعی و کشتار و قتل عام توده های مردم در کشورهای اوکراین، فلسطین (غزه)، یمن، سوریه، سودان و غیره شاهد هستیم. امید بستن اپوزیسیون های فاسد به امپریالیست های جنگ طلب و ویرانگر و دست افشانی کردن برای نقش آفرینی آنها در تغییر حکومت ها و بر مسند قدرت قرار گرفتن آنها به بهای ویرانی و کشتار مردم، اوج دنانت این مرتجعان است. جنگ افروزی و عظمت طلبی تحت هر شرایطی و توسط هر کشوری محکوم است. کارگران و زحمتکشان تنفر خود را از جنگ های تجاوز گرانه و کشور های جنگ طلب اعلام می کنند. این جنگ ها در جهت سلطه سرمایه داری، تقویت ناسیونالیسم و شوونیسم و حکومت های مذهبی و خلاف منافع کارگران است.

پس از انقلاب بهمن ۵۷ در ایران سلطه نظام سرمایه داری شکل اسلامی به خود گرفت و پس از سرنگونی نظام شاهنشاهی و خلع ید از بورژوازی در قدرت، با قدرت گیری روحانیت و جناحی دیگر از سرمایه داری انقلاب به بیراهه رفت و به مانعی به ضد انقلاب و خواست های انقلابی مردم تبدیل شد.

ارمغان سرمایه داری بروکراتیک و نظامی برای مردم زحمتکش ایران، تداوم و تشدید فقر و سیه روزی کارگران و زحمتکشان، افزایش ساعات کار، پایین بودن سطح دستمزدها، افزایش تورم و کاهش قدرت خرید و معیشت خانوار کارگران، سرکوب جنبش های اجتماعی- دموکراتیک زنان، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، هنرمندان مترقی، جوانان و دانشجویان و خلق های زیر ستم بوده است. در دستور قرار گرفتن سرکوب جنبش کارگری و زندانی کردن کارگران فعال و معلمان و همه نیروهایی که برای رهایی طبقه کارگر مبارزه می کنند، سرکوب آزادی بیان، تجمع، اعتراض، اعتصاب، تشکل و غیره همگی محصول نظام سرمایه داری و حکومت اسلامی مدافع آن هستند. از این رو مبارزه طبقه کارگر برای دست یابی به خواست های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی خود امری ضروری است که در هر شرایط باید استمرار یابد.

مبارزه برای افزایش مزد، حق تشکل مستقل، کاهش ساعات کار، منع کار کودکان، رفع تبعیض از کارگران مهاجر، تأمین بیمه های اجتماعی و تحصیل و آموزش و بهداشت و درمان رایگان، تأمین شغل برای جویندگان کار و تخصیص بیمه بیکاری به بیکاران، برابری زنان و مردان در زمینه استخدام، مزد و تصدی مسئولیت ها، آزادی بیان، تجمع، اعتصاب و تشکل و تحزب، آزادی زندانیان سیاسی و لغو مجازات های قرون وسطایی و اعدام، تأمین مسکن مناسب برای همگان، خواست هایی بسیار مهم و اساسی هستند و کارگران معمولاً مبارزه خود را از این عرصه ها آغاز می کنند. اما این خواست ها باید به درجات بالاتری که منجر به رهایی جامعه از ستم و استثمار می شود، ارتقا یابد.

طبقه کارگر برای تغییر سرنوشت و رهایی خود و اکثریت عظیم مردم زحمتکش، باید نظام سرمایه داری که عامل فقر، فلاکت و بدبختی توده های زحمتکش است را به زیر بکشد و جامعه ای عاری از ظلم و ستم بر پایه آزادی و رفاه اجتماعی و حذف استثمار بنا کند. طبقه کارگر بدون مبارزه متشکل و پیگیر و بدون تغییر بنیادی در کل نظام اقتصادی و سیاسی سرمایه داری حاکم، نمی تواند به رفاه و آسایش نایل گردد و اراده سیاسی خود را در جامعه اعمال نماید. حاکمیت سیاسی موجود، مدافع سرمایه داری در یکی از ستم کارترین و عقب مانده ترین شکل های آن است. مبارزه مستقل کارگران در پیوند با زحمتکشان شهر و روستا به ویژه پیوند با جنبش های اجتماعی و مترقی جاری زنان، بازنشستگان، جوانان و خلق های زیر ستم، همانا نوید دهنده جامعه نوین عاری از ستم و استثمار می باشد. از این رو لازم است که مبارزه سیاسی مستقل کارگران، در کنار مبارزات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی این طبقه، به عرصه بزرگ و تعیین کننده مبارزه طبقاتی برای رهایی کارگران و دیگر زحمتکشان و کل جامعه از استثمار و ستم سرمایه داری و حکومت های مدافع این نظام در هر شکل و لباس، تبدیل گردد.

زنده باد اول ماه مه روز اتحاد طبقاتی کارگران

گسترده و مستحکم باد مبارزه طبقاتی کارگران برای آزادی، رفاه و رفع ستم و استثمار در جامعه و جهان

۶ اردیبهشت ۱۴۰۴

سندیکای کارگران نیشکر هفت

گروه اتحاد بازنشستگان

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کارگران بازنشسته خوزستان

***بازداشت دوباره هستی امیری اینبار بدلیل تأخیر درتودیع وثیقه**

روز شنبه 6 اردیبهشت، هستی امیری پس از مراجعه به دادسرای امنیت مقدس اوین بدلیل تأخیر درتودیع وثیقه بازداشت و به زندان اوین منتقل شد. او پیشتر به دلیل فعالیت های مدنی، از جمله اعتراض به اعدام و مسمومیت های دانش آموزان، تحت پیگرد قرار گرفته بود.

***نگرانی شدید نسبت به وضعیت معلم زندانی امان جلالی نژاد**

امان جلالی نژاد، معلم و عضو شورای هنرستان امیرکبیر اهواز کماکان از ۲۰ فروردین ۱۴۰۳ در بازداشت به سر می برد.

باوجود برگزاری جلسه دادگاه در شعبه ۳ انقلاب اهواز در تاریخ ۲۰ اسفند ۱۴۰۳ اما شعبه مذکور به دلایل نامعلوم از ارائه رای یا تبدیل قرار بازداشت خودداری می کند.

این در حالی است که پیش از این و در هفته پایانی اسفندماه امان جلالی نژاد از اتهامات مطروحه در پرونده کیفری، توسط شعبه ۲۱ تجدیدنظر به صورت قطعی، تبرئه شد.

بنا به گفته منابع مطلع، این معلم زندانی در هفته های گذشته به دلیل عدم پاسخگویی مسئولان بابت یک سال بلاتکلیفی، وضعیت روحی نامساعدی داشته به طوری که به دلیل بی اشتها و نخوردن غذا با کاهش وزن مواجه گردیده و این موضوع، نگرانی سایر زندانیان بند ۵ زندان شیبان اهواز را نیز برانگیخته است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران خواستار آزادی امان جلالی نژاد و سایر معلمان زندانی ست.

***احضار سارا سیاهپور به بازپرسی مسجد سلیمان جهت شکایت و تفهیم اتهام**

سارا سیاهپور فعال صنفی معلمان به بازپرسی مسجد سلیمان جهت شکایت این دادر را احضار شد.

در تصویر حکمی که برای کانال شورای هماهنگی به تازگی ارسال شده است، از این فعال صنفی معلمان خواسته شده است که در تاریخ ۲۳ اسفند ماه ۱۴۰۳ جهت پاسخگویی و تفهیم اتهام بابت اتهام تبلیغ علیه نظام به بازپرسی شهرستان مسجدسلیمان مراجعه کند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران ضمن محکومیت پرونده سازی برای فعالان صنفی معلم در سراسر کشور ، به نهادهای قضایی هشدار می دهد که تداوم این روند موجب افزایش اعتراضات فرهنگیان در سراسر کشور خواهد شد .

***جان باختن یک کارگرکارخانه پشم بافی عالیپوش روز ابهر بر اثر غرق شدن در حوضچه آب صنعتی**

روزچهارشنبه 3 اردیبهشت، یک کارگرکارخانه پشم بافی عالیپوش روزواقع در منطقه صنعتی نورین ابهر،استان زنجان حین بازدید از یکی از حوضچههای آب صنعتی غرق شد و جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com